

Ὁ θέλων ν' ἀκούσῃ σχολαστικὸν περὶ ἐκτουτο κρίνοντα, ἃς τὸν παρακα-
λέσῃ νὰ γράψῃ τὸ ἐπιτύμβιον τοῦ ἀφ' ἐκτουτο.

ΘΕΡΜΑΝΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ—Οὕτω καλεῖ ὁ περίφημος Σουηδὸς Μηχανι-
κὸς Ἐριξων κινητικὴν τινα μηχανήν, τὴν ὁποίαν ἐπενόησε διὰ τὰ ἀτμόπλοια
καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἡ διασπαιτικὴ δύναμις τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος ἀντικαθι-
στᾷ τὴν δύναμιν τοῦ ἀτμοῦ. Τὰ κυριώτερα τῆς μηχανῆς ταύτης, ἥτις ἔχει
δύναμιν 60 ἵππων, εἶναι τέσσαρες κύλινδροι, ὧν ἕκαστος ἔχει διάμετρον
μὲν δακτύλων 158, ἐμβολὸν δὲ ὕψους δακτύλων 72. Δύω τῶν κυλίνδρων
τούτων θλίβουσι τὸν ψυχρὸν ἀέρα, δύο δὲ διαστελλοῦσιν αὐτὸν διὰ τῆς θερ-
μότητος· ὑφ' ἑκάτερον τῶν τελευταίων τούτων κυλίνδρων ὑπόκειται μικρὰ
ἐσγάρᾳ, ἐφ' ἧς καίει βραδέως ἀρλογον πῦρ γαιανθράκων· καὶ ἐπειδὴ τὸ πῦρ
τοῦτο δὲν ἀναδίδει καπνὸν, καπνοδόχῃ μὲν δὲν ὑπάρχει, μικρὸς δὲ σωλὴν
ἐπέχει αὐτῆς τὸν τόπον πρὸς ἔξοδον τοῦ ἀνθρακικοῦ ἀερίου, τοῦ ἐκ τῆς καύ-
σεως παρχομένου. Ἡ μηχανὴ αὕτη κατ' ἀπείρους λόγους ὑπερτερεῖ τῆς διὰ
τοῦ ἀτμοῦ κινουμένης· ἐν πρώτοις εἶναι ἀσφαλὲς διότι ἀδύνατον εἶναι νὰ ἐ-
κτραγῇ, ἔπειτα οἰκονομικωτάτη, διότι δὲν ἔχει ἀνάγκην πολλῆς καυσίμου ὕ-
λης. Πλοῖον, διὰ θερμαντικῆς μηχανῆς κινούμενον, ἵνα πλεύσῃ πέραν
τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Εὐρώπην, δὲν ἔχει ἀνάγκην οὐδ' ὅσων
γαιανθράκων ἀναλίσκει εἰς τὸν μικρότατον πλοῦν ἐν τῶν συνήθων ἀτμοπλοί-
ων· ἐκτὸς τούτου, ἐν ᾧ οἰκονομεῖ καὶ τὸν καιρὸν, ἂν ᾗθελε δαπανᾷ πρεσπο-
μιζόμενον νῦν μὲν ἐνταῦθα, νῦν δὲ ἐνταῦθα ἵνα προμηθεύηται καύσιμον
ὕλην, δύναται νὰ μεταχειρισθῇ ἀνθρακίτας καὶ οὐχὶ ἀσφαλτώδεις γαιάνθρα-
κας, τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ εἶναι ὑπερέτερα καὶ ἡ χρῆσις ἀπαραιτήτως ἀναγκαία
εἰς τὰ ἀτμόπλοια· ἐπὶ τέλους καὶ τὰ ἐξοδα τῶν ἐπισκευῶν τῆς θερμαντικῆς
μηχανῆς εἶναι οἰκονομικώτερα.

Ο Α. ΣΤΑΝΟΠ.—Εἶπε ποτὲ ἐν τῇ Βουλῇ τῶν λόρδων ὁ λόρδος Στανόπ
τοὺς εὐμνημονεύτους τούτους λόγους· « Ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος, κατα-
κτῆσας τὴν Εὐρώπην, Ἀσίαν καὶ Ἀφρικὴν, ἐκλαυσεν ὅτι δὲν εἶχε πλέον ποῦ
νὰ φέρῃ τὰ ἔπλα του. Καὶ ἡμεῖς, μυλόρδοι, θὰ κλαύσωμεν ποτε, ὅταν, ἐν-
δύσαντες ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος, δὲν θὰ ἔχωμεν πλέον εἰς ποῖους νὰ πω-
λήσωμεν τὰ ὑφάσματα μας.

Ο ΔΟΝ ΣΑΓΧΗΣ.—Ἀνηγόρευσε ὁ Πάπας βασιλέα τῆς Αἰγύπτου τὸν
Δὸν Σάγχην (Don Sanche) δευτερότοκον υἱὸν τοῦ Ἀλφόνσου, βασιλέως τῆς
Καστιλλίας, ἐν Ῥώμῃ εὐρισκόμενον. Ὁ βασιλόπαις, ἀκούων τὰς θορυβώδεις
χειροκροτήσεις τοῦ ἐπευφημοῦντος πλήθους, ἠρώτησε τὸν διαρμηνέα του, ὅστις
ἦν γονυπετὴς, περὶ τίνος πρόκειται.—Μεγαλειότατε, εἶπεν οὗτος, ὁ Μακαριώ-
τατος πατὴρ σὰς ἀνηγόρευσε βασιλέα τῆς Αἰγύπτου.—Τί λέγεις! ἀπήντησεν
ὁ δὸν Σάγχης, λοιπὸν δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα ἀχάριστοι. Ἐγείρου καὶ ἀναγό-
ρευσαν τὸν Μακαριώτατον Καλὶφον τοῦ Βαγδατίου.